

คริสตจักรยุคพระคุณ

Grace Era Church

2006 ปีแห่งการเพิ่มพูนอย่างอัศจรรย์

322/92 ซอยอยู่เจริญ แยก9 ถนนอโศก-ดินแดง

เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10400

โทร 0-2246-4340, 0-1939-0458 แฟกซ์ 0-2246-9282

www.yookprakun.com

คำพยานของเพ็ญจิรา(แพม) จิตชัย วันที่ 15 กรกฎาคม 2006

“การถวายสิบลด”

สวัสดีค่ะคริสเตียนที่รักทุกท่าน เป็นอย่างไรกันบ้างคะสำหรับผลของการที่แพมแนะนำให้ทุกท่านร่วมลงถวายสิบลด (ช่วยเขียนมาเล่าให้ฟัง เพื่อเป็นการหนุนใจซึ่งกันและกัน นะคะ)

ก่อนอื่นแพมต้องขอโทษทุกท่านที่หายไปนานกว่าหนึ่งเดือน ตอนแรกตั้งใจไว้ว่าจะเขียนเรื่องการถวายสิบลดภายใน 1-2 อาทิตย์หลังจากที่เขียนคำพยานเรื่องแรก ที่เขียนล่าช้าไม่ใช่เพราะเจ้าต้องใช้เวลาเป็นเดือนหลังการถวายสิบลดถึงจะให้พระพรกับพวกเรานะคะ แต่ที่ล่าช้านั้นเป็นเพราะการเรียนอันหนักหน่วง คือ เรียน 2 วิชาในช่วง Summer ภาคที่หนึ่ง (6 อาทิตย์) ค่ะ

ในวันนี้แพมขอมาเล่าประสบการณ์และความเชื่อเกี่ยวกับการถวายสิบลดนะคะ และขอย้ำความคำพูดของ อ.สิริพร ที่ว่าพระเจ้าไม่เคยอยากได้เงินของพวกเราซักบาท แต่เป็นเพราะอะไรนั้นขอให้ทุกท่านลองอ่านและคิดตามดูนะคะ

การที่แพมเริ่มมาเป็นคริสเตียนนั้น เป็นเพราะสาเหตุที่ว่าแพมรู้สึกถึงความกลัวและความไม่แน่นอนของชีวิต ซึ่งเป็นช่วงที่ทางบ้านได้ประสบปัญหาการทะเลาะเบาะแว้งทางธุรกิจกับหุ้นส่วนชั้นรุนแรง ทำให้คุณพ่อและคุณแม่ต้องมาเริ่มต้นนับหนึ่งใหม่ โดยทำการตั้งบริษัทที่บ้านที่ใช้อยู่อาศัย จากบ้านที่เคยเงียบสงบ แพมกลายเป็นต้องรับฟังและรับรู้ความเครียดของ ท่านทั้งสอง ทุกคนอยู่ด้วยความกลัว ความเครียด และการหวาดผวา เราไม่รู้จริงๆ ค่ะว่าธุรกิจและการค้ามันจะเป็นอย่างไร ชีวิตและอนาคตของทุกคนในบ้านนั้นขึ้นอยู่กับเงินก้อนสุดท้ายที่พ่อลงทุนในบริษัท

หลังจากนั้นมา 1 ปี กิจการก็ยังไม่แน่นอน แต่คุณแม่อยากให้แพมศึกษาต่อปริญญาโทที่ต่างประเทศ โดยท่านอยากจะให้ลดค่าใช้จ่ายโดยเปลี่ยนจากที่อเมริกามาเรียนที่ประเทศแคนาดาแทน ทั้งที่ความฝันตั้งแต่เด็กของแพมคือประเทศอเมริกา นอกจากนั้นแพมยังไม่สามารถสอบให้ได้คะแนนในเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยต้องการจึงทำให้ยังไม่มีมหาวิทยาลัยใดตอบรับ

ในที่สุดชีวิตใหม่ของแพมก็ได้เริ่มขึ้นจากการที่วิ(ปณณาสา) ได้พาแพมมารู้จักกับพระเจ้า และนั่นก็เป็นครั้งแรกที่แพมเริ่มในการถวายสิบลด ถ้ามองว่าเข้าใจใหม่ว่าทำไมต้องถวาย แพมไม่ทราบหรอกค่ะ วันแรกที่มาก็ฟัง อ.สิริพร พูดว่าถวายเท่าไรก็ได้ ขออย่างเดียวว่าต้องถวายด้วยใจของเรา โชคดีที่แพมเป็นคนชอบทำบุญอยู่แล้วจึงไม่ค่อยสงสัยอะไรมา รู้แต่ว่าถวายให้กับพระองค์ด้วยความคิดว่า หากเรามอบเงินร้อยให้กับพระองค์แล้ว พระองค์ก็มอบเงินพันหรือ สิ่งที่เราต้องการให้กับเราและครอบครัว มีอะไรจะคุ้มกว่านี้ไหมเนี่ยแค่แลกด้วยความเชื่อ แล้วทำไมเราจะไม่เชื่อล่ะคะ แพมขอเชื่อสุดใจค่ะ

ในระยะแรกของการถวายสิบลดของแพมนั้นจึงอาจดูเหมือนชื่อของนะคะ แต่อย่างไรก็ตามแพมซื้อด้วยใจและความเชื่อที่ว่าเงินเพียงนิดเดียว แต่ได้รับผลตอบแทนที่มากมาย

จากวันแรกที่แพมเข้าโบสถ์จนถึงวันที่เดินทางมาเรียนต่อที่อเมริกา แพมได้ทำการถวายสิบลดอย่างต่อเนื่อง จริงๆแล้วถึงแม้มันจะน้อยกว่า 10% ของผลกำไรจากที่บ้าน แต่มันก็มากกว่า 10% ของเงินค่าขนมที่พ่อแม่ให้แพมมากค่ะ (เนื่องจากที่บ้านยังไม่ทราบเรื่องที่ว่าแพมถวายสิบลด) เพราะอะไรนะหรือคะที่ทำให้แพมกลายเป็นถวายมากกว่าที่แพมได้ นั่นเป็นเพราะยอดขายทั้งหมดรวมทั้งการดำเนินงานต่างๆในบริษัทนั้นล้วนแล้วแต่เป็นพระพรของพระองค์ที่มอบให้ ดังเช่นเหตุการณ์ของยอดขายในปีที่แล้วเนื่องจากต้นปี พ่อได้สูญเสียลูกค้ารายหนึ่งให้คู่แข่งนั่นคือหุ้นส่วนเดิมทำให้ที่บ้านเสียใจมาก หลังจากที่ได้ฟังคำเทศน์ของศบ.ที่ว่า

1. ถ้ามารเอาของของเราไปหนึ่งส่วน พระเจ้าจะกู้คืนให้เราถึง 7 เท่า ดังนั้นแพมจึงอธิษฐานขอ 7 เท่าของเราคืนมา เมื่ออธิษฐานแล้วแพมมอบความไว้วางใจทั้งหมดให้กับพระองค์ด้วยเชื่อว่าพระเจ้าจะจัดการให้กับเรา
2. เราต้องไม่เพียงแต่อธิษฐานให้กับครอบครัวและตัวของเราเท่านั้น เราควรที่จะอธิษฐานเพื่อคู่แข่งหรือศัตรูของเราด้วย การกระทำเช่นนี้เป็นการเปลี่ยนจากความโกรธแค้นเป็นความรัก ทำให้จิตใจของเรารู้จักการให้อภัย และสงบสุขขึ้นจริงๆ ค่ะ ทุกท่านลองคิดดู เมื่อคู่แข่งได้ดีมีความสุข นั่นก็หมายถึงเราที่อยู่ในตลาดเดียวกันได้รับความรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน มากไปกว่านั้นเมื่อเขาได้ดีเขาก็จะไม่มีเวลาหรือความคิดที่จะทำร้ายเราแน่นอน

ขณะที่แพมอยู่อเมริกา ประมาณต้นปี 2006 เป็นช่วงที่เพิ่งได้รู้ผลสอบที่ไม่ดีในเทอมแรก ตกใจค่ะ เนื่องจากในเวลาก่อนหน้านั้นอาจเรียกได้ว่าล้มอธิษฐานอย่างจดจ่อให้กับการค้าที่บ้าน เพราะช่วงหลังเพียงแต่อธิษฐานและเชื่อว่าพระเจ้าจะดูแลทางบ้าน ผิดกับคำอธิษฐานเรื่องเรียนที่กำหนดคะแนนความต้องการของเรากับพระองค์ มัวแต่ฝึกฝนจดจ่อกับเรื่องเรียนที่อยากได้คะแนนดี แต่กลับได้รับฟังคำตอบ, การยืนยันการมีอยู่จริงของพระองค์ ผ่านทางเรื่องยอดขายของที่บ้าน เนื่องจากว่ายอดขายปีที่แล้วได้รับการกู้คืนถึง 7 เท่าจริงๆ ค่ะ เป็น 7 เท่าจากรายได้ที่เสียไป และเป็นยอดขายที่สูงสุดตั้งแต่ตั้งบริษัทมา

ตั้งแต่มารเรียนที่อเมริกาแพมไม่ได้ถวายสิบลดเลย แต่พอได้รับคะแนนไม่ดีในเทอมแรก ก็ได้รับคำแนะนำที่ว่าให้แยกสิบลดใส่ซองไว้ต่างหาก แล้วค่อยนำกลับมาถวาย ทำให้แพมเกิดความสงสัยอย่างมากว่าถ้าเราไม่ถวายก็จะทำให้เราไม่ได้รับพร เอ๊ะไหนว่าพระเจ้าไม่ยอมได้เงินเรา (จึงอาจจะเรียกได้ว่า อยู่ๆ ความเชื่อด้านนี้ ก็หมดไป) นี่ขนาดได้รับฟังข่าวดีจากทางบ้านก็ตาม มนุษย์นี่จริงๆ เลยนะคะ คิดแต่อยากจะทำให้มันเป็นไปเฉพาะตามที่เราคิด โดยหารู้ไม่ว่านั่นอาจไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุด

แต่ท้ายที่สุดแพมได้เริ่มกลับมาถวายสิบลดอีกครั้ง โดยถวาย 10% จากค่าเล่าเรียนนะคะ โดยทยอยถวายทีละนิดแต่บ่อยครั้ง เมื่อถวายเราก็ต้องอธิษฐาน และคำอธิษฐานเหล่านั้นแหละคะที่เป็นการสร้างความเชื่อของเราอีกครั้งให้กลับมา และคราวนี้แพมรู้แล้วค่ะว่าพระองค์ต้องการอะไร

พระองค์ต้องการเพียงใจที่เชื่อของเราเท่านั้นคะ ใจที่เชื่อแล้วจึงถวาย – ถวายแล้วได้อธิษฐาน - อธิษฐานแล้วติดสนิทกับพระองค์ - ติดสนิทกับพระองค์แล้วไว้วางใจ - เมื่อเราไว้วางใจชีวิตของเราจะถูกนำโดยความรักของพระองค์ เพราะ

เรานั้นก็เหมือนกับคนตาบอดที่ไม่รู้หรือกว่าคะ ว่าอนาคตจะเป็นเช่นไร ชีวิตของเรานั้นเต็มไปด้วยสิ่งที่เข้ามาปิดบัง บิดเบือน การมองเห็นของเรา แต่บัดนี้ด้วยใจที่เชื่อเราจะไม่พบกับความทุกข์ใดๆ ทางของเรานั้นไม่ต่างจากพระเยซู ที่กระทำและ ดำเนินตามความต้องการของพระบิดาบนสวรรค์ เพื่อท้ายที่สุดเราจะได้รับชัยชนะทั้งปวง

ใจที่อาจดูเหมือนไม่มีค่าสำหรับคนอื่น แต่คุณรู้ไหมคะว่ามันมีค่ามากอย่างไรที่เปรียบมิได้ในสายตาของพระเจ้าของเรา เพื่อนชาวคริสเตียนทุกท่านได้ดูแลใจดวงนี้ให้อยู่บนพื้นฐานของความเชื่อหรือยังคะ?

ท้ายสุดนี้ขอให้พระเจ้าอวยพรทุกท่าน ขอฝากเพลงนี้ให้เพื่อนๆทุกท่านนะคะ ทุกท่านจะมีทุกสิ่งตามเพลงจริงๆ ค่ะ ขอขอบคุณพระเจ้าในพระนามพระเยซูคริสต์ เอเมน

ปล. แพมเพิ่งได้ A มาอีกวิชาหนึ่ง อัจฉริยะคะเพราะคะแนนสอบสะสมครั้งสุดท้าย ค่ะ แหมของแพม อยู่ที่ B (อันดับ รองสุดท้ายของห้องเลย) อยู่ห่างจากคนสุดท้ายที่ได้ A ถึง 10 คะแนน ถ้าเป็นทางโลกต้องขอบอกคะว่ายังไงก็ไม่มีทางได้ A และคะแนนที่จะสอบครั้งสุดท้ายก็เต็มเพียง 25% เท่านั้น รู้ไหมคะว่าแพมทำอะไร แพมไม่คิด ไม่คำนวณคะแนน ถึงความเป็นไปได้ ของเกรดหรือคะ แพมพยายามสุดใจด้วยความที่เชื่อว่า แพมจะทำหน้าที่ของแพมให้ดีที่สุด ที่เหลือคืองานของ พระองค์ผู้ซึ่งมีแต่ความเป็นไปได้ และไม่ว่าเกรดอะไรพระเจ้าก็จะนำพาแพมไปสู่ทางที่ดีเสมอ พอทราบเกรดเมื่อคืนยังนั่งเกา หัวแกรกๆ อยู่เลย งงจริงๆ รู้แต่เพียงพระเจ้ามีอยู่จริงและรักเราเหลือเกิน ขอขอบคุณพระองค์มากคะอย่าลืมนะคะ you will get what you believe, and if you believe in God everything will be on your side ค่ะ

God bless

Pampam

Jul/08/06